

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 4, augusti 2019 | Årgång 111

Röster från

Nordisk konferens i Norge

Foto: Tina Strömberg, Ronny Gilderskår och Kari Undeland

Innehåll

Från verksamhetsledaren	s 2	Syskonbandet lokalt	s 6
Medlemsnytt	s 2	Evolution eller Biblisk	
Syskon emellan	s 3	skapelsetro	s 7
Några röster röster från		Sommarnovellen: Änglaspelet	s 9
Nordiska konferensen	s 3	Boktips	s 11
Hälsning från styrelsen	s 5		

Från verksamhetsledaren

I månadens start ägde den Nordiska konferensen rum som du kan läsa om i denna tidning. Temat för dagarna i Norge var *Nåd*. Begreppet nåd träffar vi på inom rättsväsendet, både historiskt och i nutid, då en fånge som erkänner sin skuld ber om frihet och får den utan att förtjäna det. Främst träffar vi på begreppet inom kristen teologi; ett allvarligt och livsavgörande ord, samtidigt så mjukt och genomsyrat av hopp.

En av bibeltimmarnas rubriker under konferensen i Norge var "Nåden är att vara". Denna mening önskar jag att du och jag ska kunna få vila i. Till Gud får vi komma och hos Gud får vi vara oavsett vilka vi är och vad vi gjort. Detta fastän, och just för att, Gud så som vi tror som kristna och som Bibeln påpekar gång på gång, ser allt i vårt inre.

Vi människor lyckas inte leva felfritt hur gärna vi än vill och försöker, frustrerande men ofrånkomligt. Till och med Paulus erkänner denna belägenhet svart på vitt då han i ett av sina brev skriver Viljan finns hos mig men inte förmågan att göra det som är gott. Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag." (Rom 7:18).

Det är ändå självaste Paulus, han som fick ett totalbländande möte med Jesus och gick från att förfölja de kristna till att resa runt, med risk för sitt eget liv gång på gång, för att med iver predika om Guds nåd och kärlek bland hedningarna

som tidigare och av andra inte ansågs alls vara värdiga Guds närhet.

Många bibelverser skulle kunna citeras som berättar om hur Gud ser var och en av oss, såg oss redan i moderlivet, ser när något händer oss, känner våra hjärtan. Alltså vet han precis hur vi vill handla och förstår varför vi förmår eller inte förmår göra så. Hur nära vi än står en annan människa kan vi inte veta och fullt ut förstå dennes handlingar och det kan därför också vara lätt att döma och svårt att förlåta.

Men Guds nåd när vi visar ånger är fullständig, han förstår ju exakt varje människas belägenhet. Just därför kan vi få bara vara hos Gud, få vila i tryggheten att han förstår.

Låt oss också påminna oss själva om att samma nåd och förståelse från Gud gäller andra, unna andra att få vara i Guds knä. Nåden är att vara.

Tina Strömberg

Medlemsnytt

Ny kristen synskadad medlem

Rande Al-Salihi, Kristianstad

Ny stödjande medlem

Göran Jonsson, Osby

Till fridens hem

Marianne Sundell, Härnösand

Syskon emellan

Vår medlem Eva Fridh fyller 40 år och samlar, i samband med sin födelsedag, in pengar till Syskonbandets mission. Så här skriver hon:

Den 15/8 fyller jag 40 år. I samband med detta samlar jag in pengar till biståndsarbete. Många av er vet säkert att jag är engagerad i arbetet för att hjälpa personer med synnedläggelse i Etiopien, Tanzania och Kongo-Kinshasa. I dessa länder är fattigdomen stor och tillgången på hjälpmedel liten, så livet är hårt för personer med synnedläggelse eller någon annan form av funktionsnedläggelse. Många tvingas att tigga för att få ihop pengar till mat.

Ni kan läsa mer om de biståndsprojekt som jag är engagerad i på www.syskonbandet.se/internationellt

Plusgiro: 36 449-7

Bankgiro: 342-9552

Swish: 123 148 82 20

Märk gärna era eventuella inbetalningar med Eva 40 år.

Eva Fridh

Några röster från Nordiska konferensen

I början av augusti var det dags för Nordisk konferens på idylliska Sole Gjestegård i Norge. Konferensdagarna bjöd på både fjällluft, sagoberättande och andlig förtäring. Från Sverige deltog arton personer, däribland Sture Lyreskog och Thyra Abrahamson. Här

delar de med sig av några glimtar från resan.

Det var ett stort gäng som samlades på Sole Gjestegård under första helgen i augusti, totalt över hundra personer, från Sverige, Danmark och värdlandet Norge. Tyvärr kom inga deltagare från Finland den här gången, däremot kom en person resande från Färöarna. Temat för dagarna var Nåden, något som återspeglades i programmet genom både seminarier, musik och berättande. Inger Benedicte Aas höll bibelstudium på temat ur två olika perspektiv, efteråt gavs möjlighet för samtal och frågor.

– Allt var mycket bra ordnat, KABB är otroligt bra på att arrangera, säger Sture Lyreskog, medlem i Syskonbandet. Sture berättar att han fick en del nya vänner på konferensen men att han också mötte en gammal bekant helt överraskande:

– När vi gick runt och hälsade träffade jag en norsk kille som kände igen mitt namn. Det visade sig att vi hade träffats för exakt femtio år sedan när jag gick på Tomtebodaskolan. När jag gick i sjunde klass reste vi nämligen och hälsade på en blindskola i Norge. Här stod jag nu med en man från den skolan, det var häftigt.

På fredagen blev deltagarna hämtade med buss och fick åka upp på fjället, till drygt 1100 meters höjd över havet. På fjälltoppen ligger ett

Foto: Inger Slang

hotell invid stranden av en liten sjö. De som såg kunde berätta att den norska naturen är vacker och utsikten hisnande. Här fanns möjlighet att välja på kortare eller lite längre vandring. På fredagskvällen bjöds det på äventyrskväll, på norska betyder ordet "äventyr" inte riktigt samma sak som på svenska, det kan översättas till "saga".

– Vi fick lyssna till norska folksagor och legender från trakten, det var intressant, säger Sture.

En annan av deltagarna från Sverige var Thyra Abrahamson, ny i Syskonbandet och med på sin första aktivitet med föreningen.

– Jag tycker det var jättekul. Jag har varit i Norge en gång förut, på en lägerutflykt för väldigt länge sedan, men det här var en helt annan sak.

Thyra deltog tillsammans med delar av sin familj, maken Kjell och de två vuxna

döttrarna Karin och Eva, hon berättar att alla fyra var mycket nöjda med konferensen.

– Det var fint boende, god mat och ett väldigt bra program, säger hon och tillägger att hon gärna deltar i fler aktiviteter om tillfälle ges i framtiden. Thyra förlorade stora delar av sin syn strax före jul förra året och hon håller fortfarande på att försöka vänja sig vid att inte se.

– Det är en stor omställning, i början var det väldigt jobbigt.

Thyra säger att resan till Norge betydde extra mycket för henne nu när livet drastiskt förändrats.

– Det var härligt att kunna vara med och göra så roliga saker trots att jag inte ser och det kändes tryggt att mina flickor var med och hjälpte till. Thyras familj är med i samma församling som Sture och det var

genom honom hon fick information om Syskonbandet.

Sture berättar att hans starkaste upplevelse från nordiska konferensen var den föreställning medlemmar från KABB bjöd på under lördagskvällen.

– Vi gick till en kyrka som ligger nära Sole Gjestegård. Där spelade några från den norska gruppen upp en dramatisering av Jobs bok, med ett musikinslag i mitten. Det var så otroligt starkt.

Sture lyfter särskilt fram föreställningens berättare, Hege Finnset Eidsäter:

– Hon var fantastisk, det var som om hon hade gått på den bästa scenskola!

Medverkande musiker från KABB var Gunnar Ajer och Kurt Ove Mäländ. Lördagskvällen avslutades med en deltagarafton med musik och gemenskap. Under kvällen fick deltagarna bland annat lära sig en svensk folkvisa, det bjöds även på nordisk vits och diktläsning på såväl norska som danska och färöiska.

Resan hem från Norge var lång och det hade hunnit bli tidig måndagsmorgon innan Sture och familjen Abrahamson var hemma i Gävle igen. De var alla trötta men otroligt nöjda med konferensen.

Isabelle Ulfsson

Hälsning från styrelsen

Ordförande tar sig nu friheten att skicka alla er medlemmar/läsare en hälsning.

Jag är glad åt att återigen ha blivit omvald att vara ordförande i Kristna synskadades förening Syskonbandet. Det är ett berikande uppdrag och jag lär mig ständigt nya saker.

Nu under sommaren har styrelsen haft sköna lediga dagar, i alla fall från styrelserelaterat jobb. Men under augusti har vi det första ordinarie styrelsemötet.

Innan ledigheten hade vi ett konstituerande möte där vi fördelade uppdragen mellan oss.

Ur protokollet:

”Beslut:

Att styrelsen konstituerar sig enligt följande:

Ordförande: Jenny Näslund

Vice ordförande: Tesfaye

Deriba

Sekreterare: Kait Bessing

Vice sekreterare: Madeleine

Linder

Ordinarie ledamot: Madeleine

Linder och Dominique Adou

Förste ersättare: Anders

Holmberg

Andre ersättare: Marie

Bergström

Personalansvarig: Jenny

Näslund

Ekonomiansvarig: Tesfaye

Deriba och Dominique Adou”

Ett Arbetsutskott, AU, valdes också:

”Beslut:

Att till arbetsutskott utse Jenny Näslund, Tesfaye Deriba och Madeleine Linder.”

Nyss nämnda utskott hade ett kort möte i juni. Där beslutades att erbjuda vår kanslist/ekonomihandläggare Britt-Marie Bergström en förlängning av sin visstidsanställning till den sista mars 2020. Det är gjort och hon har tackat ja. Vi är glada att ha henne kvar ett tag till.

Mer ska jag inte orda om denna gång. Min plan är att det ska göras en rejäl genomgång av organisationsöversynen i nästa nummer av tidningen. Då ska förhoppningsvis några av frågorna - Var står vi nu? Vad har hänt hittills? få svar.

Guds frid.

Jenny Näslund

Syskonbandet lokalt

I höst gör Syskonbandet en särskild satsning på att starta upp lokala träffar. Våra kurs- och gemenskapshelger, konferenser och resor, som förläggs till

olika platser, är mycket uppskattade och viktiga. För många av er som brukar delta i dessa önskas inga lokala träffar där utöver, en del av den stora behållningen kan vara just att få komma till olika platser i landet och världen och att träffa medlemmar från hela Sverige. För andra av er medlemmar är det av olika anledningar inte möjligt att resa och övernatta hemifrån och då kan träffar med andra syskonbandare på samma ort vara av extra stort värde. Lokala träffar kan dessutom vara en bra plattform att välkomna nya medlemmar och intresserade till. Därför vill vi verkligen uppmuntra till lokala initiativ och stötta er i uppstarten. Hur träffarna ska se ut bestämmer ni själva och det kan variera mycket från en ort till en annan.

I början av sommaren träffades en liten grupp syskonbandare i Göteborg, på Madeleine Linders initiativ, som en mjukstart på lokala syskonbandsträffar. De träffades då i Smyrnakyrkans café i god samvaro och deltog i kyrkans allsångskväll.

I Stockholm har det funnits lokal syskonbandsverksamhet i många år nu och de senaste åren med Maud Lindberg som eldsjäl i spetsen. Numera hålls dessa träffar i en lokal med matservering till självkostnadspris och varje gång är det en inbjuden gäst som pratar eller sjunger. Oftast kostar gästen inte något utan gör det ideellt eller i sin tjänst. I maj hyrdes De blindas

fritidsklubbs stuga för somrig avslutning, borden dukades upp på gräsmattan och det sjöngs med i sånger till dragspel och gitarr. Höstens första träff i Stockholm blir den 3 september.

Vill du att syskonbandare möts också där du bor? Det kanske visar sig att det är flera som vill som du! Vi på kansliet kan hjälpa dig planera och göra utskick till alla medlemmar där du bor. Det finns ingen bestämd mall för hur lokala träffar ska göras, var ni träffas och hur ofta är helt upp till egna önskemål och möjligheter. Ni kan träffas hemma hos varandra, på ett café, i en kyrka eller i en hyrd lokal. Det kan planeras ett program med inbjuden gästtalare men det kan lika gärna vara en stund i gemenskap runt en kaffekopp. Skulle det upplägg ni vill göra innebära kostnader så finns det avsatta pengar för detta i Syskonbandets budget.

Du är välkommen att höra av dig till Tina på kansliet om du vill prata om hur en lokal träff skulle kunna göras där du bor, eller om du önskar få kontakt med andra i din närhet.

Tina Strömberg

Evolution eller Biblisk skapelsetro?

Föreningen Genesis vill verka för att sprida den Bibliska skapelse läran till en bredare massa. I förra numret av Syskonbandet berättade vi om Magasinet Genesis och tankarna kring att börja göra taltidning. Nu ska vi titta

lite närmare på vad föreningen gör och vilka de är.

Genom alla tider har människan frågat sig varifrån vi kommer och hur allt en gång började. Präster och lekmän har sökt svaren i uråldriga skrifter medan arkeologerna grävt i jorden, analyserat benrester och lagt pussel. Inom den nutida kristna kyrkan hörs allt oftare en önskan om att förena tron på skapelseberättelsen med evolutionsläran, kanske måste de två inte utesluta varandra. Johnny Bergman, medlem i Genesis, är emellertid mycket tydlig på den här punkten:

– Den som tror på evolutionen måste tolka Bibeln på ett väldigt konstigt sätt för att få ihop det. Det finns de som hävdar att skapelseberättelsen är en produkt av sin tid, att de som skrev ner den inte visste bättre. Om vi resonerar så får vi dock problem med flera andra Bibeltexter, då fungerar inte Bibeln som vägledning för oss.

Johnny menar att Bibeln innehåller korrekt fakta om historiska händelser och geografiska platser:

– Varför skulle då inte också förhistoriska och naturvetenskapliga händelser stämma och vara korrekt beskrivna i Bibeln?

Föreningen Genesis grundades i slutet av 70-talet, då under namnet Förening för biblisk skapelsetro. I många andra delar av den kristna världen fanns redan aktiva,

evolutionskritiska rörelser, men inte i Sverige. Drivande i grundandet av föreningen var Per Landgren, då student, och hans lärare Bernt Lindberg. Idag har föreningen Genesis 300 medlemmar, samt 1000 prenumeranter på sitt magasin med samma namn.

Johnny berättar att Genesis huvudsakliga budskap är att evolutionsläran inte är bevisad.

– Det finns stora luckor och forskarna är inte överens. Dagens forskning är till stor del en fråga om pengar och makt, dessutom tenderar de som sysslar med det här att hitta det de vill hitta.

De flesta av Genesis medlemmar tror på en ung jord, Johnny tror att planeten är mellan 6000 – 10000 år gammal.

– Vi kan exempelvis titta på befolkningsökningen, om jorden vore flera miljarder år skulle den ha varit överbefolkad för länge sedan.

Johnny säger att ordet "dag" i skapelseberättelsen visserligen kan tolkas som längre tidsperiod:

– Då är vi inne på Bibeltolkning, jag anser dock att det enklaste och mest självklara är att läsa Bibeln så bokstavligt som möjligt.

Johnny tror inte att varken människor eller djur utvecklats över tid, han förklarar skillnaden mellan variation och utveckling ur sitt perspektiv:

– Människan har alltid varit människa, kon har alltid varit ko och hästen har alltid varit en häst. Det finns inget i

Bibeln som tyder på att en livsform har utvecklats ur en annan. Däremot tror jag det kan finnas variation, olika hundraser kan till exempel ha uppstått genom avel. Det är viktigt att skilja på utveckling och variation.

Johnny Bergman är författare till en rad böcker. I januari i år kom hans senaste bok: Apmänniskor – har de verkligen funnits? Boken finns inte som talbok men går att önska hos MTM för den som är intresserad.

Den 27-29 september i år har Genesis årskonferens, då kommer bland annat Johnny hålla två seminarier som behandlar hans senaste bok. Konferensen äger rum i Pingstkyrkan i Umeå.

Planerna på att ge ut magasinet Genesis som taltidning är just nu lagda på is, tidningen finns dock att tillgå som PDF.

Isabelle Ulfsson

Dags för sommarnovellen!

I förra numret utlyste vi en novelltävling, Syskonbandets sommarnovell. Nu är det dags att presentera vinnaren och det gör vi med stor glädje. Temat för tävlingen var syskonskap. Det vinnande bidraget är skrivet av Sofia Thoresdotter i Örebro.

Änglaspelet

Jag har fått en lillasyster. Hon heter Helena, precis som min kompis, men hon har ett namn till, Hillevi. Det smakar så gott i munnen att säga Hillevi Helena.

Vi hämtar henne på ett barnhem. Hon ska bo hos oss för hennes mamma kan inte ta hand om henne. Mamma säger att Helena har en blodsjukdom. Hon var alldeles gul när hon föddes. Det märks inte alltid att Helena är sjuk, men det är hon ändå. När mamma matar henne spottar hon ut maten. Det kommer mat över hela bordet, men mamma blir inte arg, utan försöker bara få henne att äta en sked till.

Vi kommer på att Helena glömmer att spotta ut maten om jag hoppar omkring och sjunger medan mamma matar, så det blir mitt jobb. Det är ett viktigt jobb för när man är sjuk är det extra noga att man äter. Men vissa dagar märks det ändå att Helena är sjuk. Då är hon alldeles varm och tung när jag har henne i knät och så gråter hon mycket.

Ibland blir jag så trött på henne för att hon jämt är så gnällig och tråkig, men så får jag inte tänka, säger Lilly, vår granne, för man vet aldrig hur länge vi får ha Helena. När Helena är på

sjukhuset i Göteborg åker mamma dit och hälsar på henne, men barn får inte följa med. Friska barn får inte vara på sjukhuset. Jag blir så glad när Helena kommer hem igen, fast en gång blir det fel. Jag och mina bröder har haft vattkoppor och mamma säger att vi inte får krama Helena när hon kommer, för då kan vi smitta henne och hon blir sjukare än andra barn. Men när hon kommer glömmer jag bort det och kramar om henne ändå, så kommer jag ihåg och då blir jag rädd. Och Helena blir väldigt sjuk. Hennes vattkoppor är stora som hallon och det är mitt fel. En annan gång är det mammas fel att Helena blir sjuk när hon kommer hem. Hon ska bara vara hemma i några dagar och hon får bara dricka, inte äta, har de bestämt på sjukhuset. Men Helena längtar efter att allt ska vara som vanligt:

– Sitta bordet, äta smörgås, ber hon och det kan inte mamma motstå, så den dagen får hon äta frukost med oss andra, sen kräks hon.

En gång är vi hos en annan doktor, en som inte är på sjukhuset och då får jag följa med. Helena ska få en spruta och hon är rädd. Hon gråter och vill inte. Till slut tar hon min hand och sträcker fram mitt finger till doktorn i stället.

– Om vi får sticka storasyster först kanske det går bättre, säger han.

Så jag får en spruta fastän jag inte behöver någon egentligen, plåster får jag också och då slutar Helena gråta och doktorn kan sticka henne. Jag är så stolt. Jag är en riktigt, riktigt bra storasyster. När Helena ska till sjukhuset följer jag ibland

med i bilen. Hon tror alltid att vi ska åka till mormor.

– Mommo, säger hon och låter glad på rösten. Sen, när hon ser att vi inte svänger in på mormors gata förstår hon och då gråter hon. Det är synd om Henne som måste vara så mycket på sjukhus. Och hon stannar där längre och längre och är nästan aldrig hemma. En dag tar mamma med mig dit fast inga barn egentligen får komma in. När vi kommer fram är det en sträng tant som säger det också, att barn inte får komma in.

– Men min dotter är blind, säger mamma, jag kan inte lämna henne ensam. Och då får jag följa med in ändå.

Helena har feber, säger de som jobbar på sjukhuset, hon är väldigt trött. Hon verkar inte alls bli glad för att vi kommer. Vi får hjälpa till att bada henne. Tvättrummet är stort och det ekar där. Helena får bada i en sak som är större än ett tvättställ, men mindre än ett badkar. Den är högt upp så att mamma kan stå upp när hon badar henne. Den är gjord av plåt och det låter högt och ekigt när man slår på den. Jag får inte göra så, säger mamma. Helena blir ledsen då. Ja, hon är ledsen när vi badar henne och hon är ledsen när vi ska åka hem och lämna henne kvar på sjukhuset. Hon är jämt ledsen.

Det är snart jul och vi har köpt ett Änglaspel till Helena. Det är snart hennes födelsedag också, så jag vet inte riktigt om det är en julklapp eller en födelsedagspresent. Det kan nog hända att hon inte kommer hem till jul, säger mamma. I så fall får hon ha änglaspelet på sjukhuset. Hoppas man får ha

Änglaspel på sjukhus. Jag vill att änglaspelet ska vara här hemma. Det är så spännande när det snurrar och klingar.

Min högsta önskan är att kunna flyga. Det brukar jag fantisera om på kvällen innan jag somnar. En kväll när vi kommer hem efter en dag hos ögondoktorn i Borås säger min storebror att de har ringt från sjukhuset. Det har hänt något med Helena. Mamma går och ringer direkt. Hon tar inte ens av sig kappan först.

– Hon behövde inte vara ensam i alla fall, säger hon till oss när hon har pratat klart med sjukhuset, en sjuksköterska höll henne i handen hela tiden.

På julafton tänder vi änglaspelet som Helena skulle ha fått, men jag tycker inte att det är så spännande längre.

– Men fryser hon inte där nere i jorden då, undrar jag. Det ska bli begravning och det är ju mitt i vintern. Men mamma förklarar att Helena inte kommer att frysa, för hon har blivit en ängel nu och har flugit upp i himlen. Ändå är alla vuxna så ledsna där i kyrkan. Till och med prästen, Hans som vi känner, gråter så att han nästan inte kan prata där framme där han brukar stå på söndagarna.

I vanliga fall har han två röster. En hans-röst när han är hemma hos och hälsar på och en präströst när han pratar i kyrkan, men idag har han en röst som jag aldrig har hört. Någon viskar att Helenas mamma är där. Jag hade glömt att Helena har en mamma. Sen går alla ut på kyrkogården. Det är kallt för jag har finskorna på mig. Jag har en blombukett också. Den ska jag kasta ner i graven. Där nere står Helenas kista, men hon är inte där på riktigt.

– Hejdå, säger jag, och släpper blommorna. De dunsar hårt mot kistan. Det låter ihåligt.

Några dagar senare kommer jag in i köket och hör att mamma gråter. När jag frågar varför säger hon att det är för att hon blev så ledsen när hon skulle skruva isär Helenas spjålsäng. Jag kryper upp i mammas knä:

– När bäbisar är ledsna så brukar de få en napp, säger jag.

– Då får du vara min napp, säger mamma.

På Helenas grav står ett träkors som Ingvar har gjort. Vi ska inte ha någon sten har mamma bestämt. Korset är vitt och jag kan känna bokstäverna, men jag kan inte alla. Jag kan H E L och A.

Sen står det en massa siffror också, men dem har jag inte lärt mig än. När det blir vår följer jag med mamma dit.

Medan hon vattnar sätter jag mig på gräset och pratar med Helena, fast jag vet att hon inte är där

Sofia Thoresdotter

Boktips

Både Bitte Sjölin och Sture Lyreskog har hört av sig till oss med tips på en bokserie i tre delar, av Simon Ådahl. Första boken, Den oväntade resan, har vi tipsat om tidigare. Här kommer nu några rader om resterande två böcker.

2 grannar berättar

Av: Simon Ådahl

Utgivningsår: 2015

Örjan och Simon var grannar men kände inte varandra, de hälsade kort när de hämtade och lämnade sina barn på förskolan, inte mer än så. En dag mötte Simon sin granne i kyrkan. Med stigande förvåning lyssnade Simon till Örjan som ivrigt berättade om sin frälsning. De bestämde sig för att börja be tillsammans. Idag reser de runt både i Sverige och i andra länder och predikar. I boken finns starka berättelser om vad Gud gjort i deras liv och genom deras arbete.

Resan som fortsatte

Av: Simon Ådahl

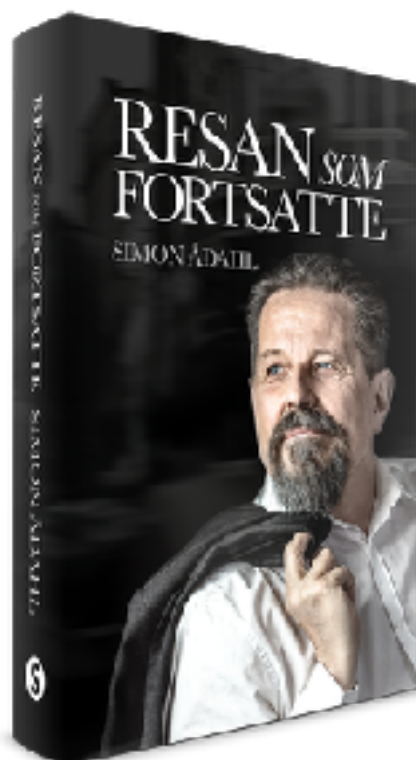
Utgivningsår: 2018

Författaren Simon Ådahl har nu även kommit ut med en tredje bok, "Resan som fortsatte". Boken kan läsas helt fristående från de båda tidigare böckerna. I denna den tredje boken beskriver Simon Ådahl en avgörande skillnad mellan å ena sidan "religionsutövning någon timme på söndag" det han kallar för "ubåtskristendom", och å andra sidan en levande personlig relation med den Helige Ande.

Simon Ådahl beskriver hur Jesus är på riktigt i vardagen. Boken innehåller en lång rad starka vittnesbörd om hur Anden verkar genom att möta och leda människor i dagens Sverige. I boken framträder en Gud som verkar på riktigt utanför stela församlingsstrukturer och som inte har några begränsningar. Simon Ådahl bor i Gävle och åtskilliga personer namnges i samband med händelser som många skulle beteckna

som "övernaturliga". Ganska många av vittnesbörden torde därför vara lätta att verifiera. Boken är verkligen uppbyggande och i högsta grad uppmuntrande för den som vill möta en levande Gud. Boken blev inläst som talbok i april 2019.

Sture Lyreskog

SYSKONBANDET - medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Jenny Näslund, ordförande

Redaktör: Isabelle Ulfsson

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220